

4. Fitxa del projecte

Títol del projecte

CENTRE EDUCATIU DE TOUBAKOUTA

Localització geogràfica

Regió de Niombató al Senegal, continent africà.

Beneficiaris

Infants i joves de la regió de Niombató, que viuen en petites poblacions disperses pel territori (selva), i per aquest motiu no poden assistir a l'escola de secundària.

Sector d'intervenció

Educació: formació personal i professional dels nois i noies de la regió.

Acció social: especial atenció a la formació i promoció de la dona.

Aportacions

	Francs CFA	Euros
Import total del projecte	93.077.000	142.764,02
Import 1a. fase	33.009.000	50.630,10
Participació local 1a. fase	2.300.000	3.527,80
Cooperació internacional 1a. fase	30.709.000	47.102,29
Aportació entitat sol·licitant 1a. fase	7.107.901	10.902,29
Aportació grups col·laboradors 1a. fase	4.042.177	6.200,00
Import que es sol·licita al Fons 1a. fase	19.558.923	30.000,00

Breu descripció de l projecte

El projecte està inclòs en el marc d'un projecte global, concretament, aborda l'objectiu cinquè, de facilitar en el sector l'acollida de nens i joves estudiants dels pobles del camp perquè puguin continuar estudiant en els llocs on hi ha les escoles de secundària, afavorint l'interès i la intervenció dels pares en l'educació dels fills.

La funció del Centre ha de ser:

- A. Durant el període escolar: residència per a noies i nois que necessiten desplaçar-se des del seu poble per assistir al centre de formació secundària de Toubakouta, i no poden residir amb les famílies de la població.
- B. Durant el període d'inactivitat escolar: centre d'organització d'activitats educatives de base per a nens i joves, com colònies, escoles i tallers d'estiu, sessions culturals i trobades.

Per assolir el seu compromís, l'AAEPSenegal, a més de sol·licitar l'ajut i col·laboració d'institucions i organitzacions pel desenvolupament, es proposa desenvolupar activitats de sensibilització de les necessitats del Senegal entre el col·lectiu d'Antics Alumnes de l'Escola Pia Santa Anna de Mataró i també a la mateixa Escola, amb qui té signats convenis de col·laboració.

5. El projecte

CENTRE EDUCATIU DE TOUBAKOUTA

1. TIPUS DE PROJECTE

La creació d'un "**Centre Educatiu i Residencial per a nois i joves de la comarca geogràfica de Niombato**", per acollir els infants dels pobles del voltant per tal que puguin ser escolaritzats. Aquests infants no són acollits pels mandingas del país per pertànyer a una cultura diferent

2. CONTRAPART (sol·licitant local)

El sol·licitant, que alhora actua com a contrapart, és l'associació senegalesa "EDUCATION SOLIDAIRE", i en el seu nom, Josep Artigas, escolapi, president de la mateixa.

El sol·licitant és actualment el coordinador de l'acció social de la "Mission de Sokone", a més del responsable del "Centre Catalunya", que és una estructura d'animació i formació per a joves de Sokone. Al llarg de 18 anys va dirigir a Casamance un centre de formació agrícola per a nois i noies i va fundar l'Associació de Joves Agricultors de Oussouye", que avui en dia és totalment autònoma.

2.1. Organització responsable

L'associació responsable del projecte al Senegal és l'Associació "EDUCATION SOLIDAIRE", reconeguda pel Mministeri de l'Interior del Senegal.

2.2. Finalitats de l'organització i experiència.

La finalitat de l'Associació "EDUCATION SOLIDAIRE" és la de col·laborar en la instrucció, formació i educació dels nens i joves del país. De la mateixa manera que en altres llocs del país, en el sector de Sokone, promou institucions de formació per a nens i joves.

- ✓ El "Centre Catalunya" per a la formació pràctica dels joves que han estat decantats del sistema escolar oficial, per a la seva posterior integració social i inserció en el món laboral.
- ✓ Les "Escules de Parents" en els pobles petits per a nens i nenes que viuen lluny de les institucions escolars organitzades pel ministeri de l'Estat Senegalès.
- ✓ Els "Centres d'acollida" per tal de facilitar l'allotjament dels nens i joves que s'han de desplaçar a les poblacions més grans que tenen centres de secundària, com Sokone i Toubakouta.

3. LOCALITZACIÓ DEL PROJECTE

El projecte cal realitzar-lo a Toubakouta, població de la comarca de Niombató, cap de districte d'una part d'aquesta zona geogràfica, a 20Km. de la població de Sokone.

Aquesta comarca està situada al centre-oest del país, entre Gàmbia i la ria Salou, Toubakouta es troba a 66 quilometres de la ciutat de Kaolack, capital de la regió central del Senegal, i a 27 de la frontera amb la Gàmbia. La carretera que uneix les capitals de Senegal i Gàmbia, Dakar i Banjoul respectivament, travessa la ciutat i tota la comarca.

Situació de la regió dins del Senegal

Localització de Toubakouta

4. CONDICIONS SOCIALS I ECONÒMIQUES DE LA ZONA

4.1. Habitants

En el Niombató habiten unes cent quinze mil persones, disperses per tot el territori en petites poblacions distants unes de les altres entre 3 i 5 quilòmetres.

Toubakouta, amb una població de unes 1000 persones, és cap de districte i s'hi troba la prefectura. Les altres poblacions del seu territori administratiu no sobrepassen els 1000 habitants, exceptuant tal vegada Karang, que és un poble fronterer amb Gàmbia, a prop de la seva capital, Bandjoul.

4.2. Característiques físiques i climàtiques

La comarca del Niombató té una extensió aproximada d'uns 1.300 quilòmetres quadrats.

El seu aspecte, com quasi tot el país, es presenta molt planer, sense cap turó important ni valls profundes. Tan sols en alguns punts molt concrets, prop dels "marigauts", braços de mar, l'aigua de les grans pluges roman estancada algunes setmanes.

La part oest de la comarca està constituïda per l'estuari del Saloum, ria important d'aigua salada que forma nombrosos braços de mar rodejats de "mangrove" i "paqlétuviers". Toubakouta està situada al costat mateix d'un aquest braços de mar.

El terreny és molt lleuger i arenós, generalment pobre.

Com tot el país, aquesta comarca té una sola estació de pluges, que comença a finals de juny i acaba a l'octubre, i és l'agost i setembre els mesos de pluges més intenses i torrencials. Normalment no es sobrepassen el 700 mm. Durant aquest període proliferen els mosquits i les malalties.

El municipi més important és Sokone, situat l'extrem nord de la comarca. Al sud, a la frontera amb Gàmbia, hi ha Kareng, població en constant creixement.

4.3. Condicions econòmiques

Quasi tota la comarca està constituïda per emigrants d'altres regions del Senegal. S'han implantat aquí més o menys recentment a la recerca de terres per a cultivar. Els seus llocs d'origen, al nord i oest del país, s'han convertit progressivament en desert des de fa alguns anys, sobretot des de la sequera dels anys setanta, i han perdut la seva fertilitat productiva.

Contràriament la regió del Niombató, a més de poc poblada, tenia millors condicions climàtiques, com pot ser una estació de pluges més llarga i intensa (700 mm), les seves terres eren més fèrtils i disposava d'importants zones de bosc. A l'actualitat aquesta situació privilegiada també ha canviat considerablement. El Niombató està pràcticament superpoblat pel que fa a la quantitat de terra disponible per als cultius extensius, i les terres són cada vegada més explotades en excés, empobrint-se considerablement. Els boscos igualment quasi han desaparegut durant aquest 35 darrers anys.

Actualment ja no es poden trobar terres lliures per ser ocupades, els nous emigrants han de llogar-les, amb molt poques possibilitats que arribin a ser seves. Tot això provoca un desplaçament important de població dintre de la mateixa comarca cercant terres. Si no ho aconsegueixen voldran anar a Dakar, i després d'un període de màxima pobresa intentaran arribar a Europa.

Un altre factor d'emigració cap el Niombató va ser la presència de palmeres, que els Diolàs, vinguts del sud, la Casamance, explotaren per a l'obtenció del vi de palmera. Altres, en menys quantitat, s'instal·laren aquí fugint d'alguns conflictes socials i religiosos en els seus llocs d'origen.

Aquest fenomen migratori ha afavorit la presència a la zona de múltiples ètnies. Serers del Sine i de Salum, Wolof del nord, Diolàs i Manjakes del sud, i Konyoguis de la part més oest del país.

Aquesta població és bàsicament agrícola, a excepció dels escassos funcionaris de Sokone i d'algun altre lloc administratiu, com la subprefectura. En els petits pobles de l'estuari la pesca constitueix també una activitat fonamental, i molt intensa durant l'estació seca de l'any.

Es produeix el mill per a l'alimentació i el cacauet com a cultiu de renda. L'alimentació i l'economia familiars depenen estrictament de les condicions climàtiques més o menys favorables de l'estació de les pluges, entre finals de juny i principis d'octubre. Les superfícies per a cultivar per família són excessivament reduïdes, de tal manera que no es pot practicar convenientment el guaret (*barbecho*) i la necessària rotació en els cultius. Això implica una disminució progressiva de la seva fertilitat i productivitat. A la vegada, si per una part la introducció de la mecanització amb tracció animal ha fet més fàcil l'ocupació de noves terres de cultiu, per l'altra ha reduït considerablement la cobertura vegetal natural del territori, protectora i regeneradora de fertilitat per a la terra.

Malgrat la introducció de noves varietats de cultiu de finals del cicle hivernal, com la síndria, existeix cada vegada més una desproporció entre població i producció. També s'ha procurat introduir varietats de fruiters poc exigents amb l'aigua, però la motivació dels camperols per aquests cultius és molt feble, a causa de que prefereixen conservar els camps per a cultius que els hi proporcionin l'aliment bàsic tradicional.

Durant l'estació seca l'activitat agrícola és molt reduïda atès que l'obtenció d'aigua per al rec. Generalment els pous necessiten ser molt fondos, si no és així l'aigua és salobre.

En aquesta zona no hi ha, ara per ara, cap activitat industrial important. Només a Missira, poble pesquer al costat de Toubakouta, existeix una estructura de conservació i comercialització de peix, hereva del projecte senegal-japonès de promoció de la pesca artesanal. Tampoc hi ha grans estructures comercials. A Sokone, s'hi poden trobar bastants petits comerciants i un mercat permanent. A les zones rurals s'organitzen mercats setmanals en alguns pobles dels més importants o cèntrics. Allí es comercialitzen principalment productes del camp i del bosc, així com animals.

L'activitat turística és també modesta en aquesta comarca. El seu interès es pot trobar essencialment al voltant de les activitats de la pesca i la caça. Aquesta és la vocació dels dos hotels que podem veure a Toubakouta i el de Sokone.

4.4. Condicions socials

La immigració, força massiva i recent, ha produït a la comarca una carència significativa d'estructures d'acollida i de serveis, especialment en els pobles de l'interior.

Proveïment d'aigua:

Es fa mitjançant pous tradicionals, normalment profunds. Recentment s'han realitzat quatre perforacions importants per a l'explotació de les bosses d'aigua profundes i proveir les comunitats de les petites poblacions. No obstant, l'explotació d'aquestes obres no funciona bé, perquè la seva gestió necessita una organització de la població i una estricta exigència del cobrament de les taxes de servei, que no existeixen. Aquests punts d'aigua no s'utilitzen per al regadiu durant l'època seca.

Estructura sanitària:

A Sokone hi ha un petit hospital amb 12 llits, i en tot el territori de Niombató quatre petits dispensaris. Aquests dispensaris de medicació bàsica, són gestionats pels mateixos habitants de cada població.

De tota manera, la dificultat més gran que ha d'afrontar la població en aquest aspecte radica encara en la manca d'assistència mèdica qualificada, la manca de medicaments i l'elevat cost.

El paludisme, la meningitis, els paràsits,...fan encara estralls entre la gent, especialment entre la més jove. La taxa de mortaldat infantil és del 68%.

Alimentació:

Consisteix essencialment en el cuscús de mill amb salsa de fulles i herbes de distintes espècies. S'introdueix cada cop més el consum d'arròs a causa sobretot, de la cada vegada més gran escassetat de mill i la penosa preparació del "cuscús" respecte a l'arròs blanc. L'arròs és importat i es compra a partir de la comercialització del cacauet.

Es menja peix, mentre no s'acaben els recursos econòmics que provenen de la comercialització del cacauet o la fruita que es recull a la sabana.

És cada vegada més freqüent trobar famílies que no poden tancar el cicle anual amb el que han pogut produir durant les èpoques de pluja. Són molt nombroses les famílies que estan obligades a demanar ajuda alimentària durant els mesos d'abril a setembre.

Estructura escolar:

A la comarca del Niombató el tant per cent de nenes i nens escolaritzats es similar a la mitjana nacional, que el 1995 era del 64% en els nens i del 35% en les nenes.

A Sokone, el municipi més important de la zona, hi ha quatre escoles primàries, una d'elles privada, i una de secundària. Als pobles, només les famílies més benestants tenen escoles primàries, però normalment sense el cicle complet de sis cursos. A Toubakouta el cicle és complet.

S'ha de dir que el Govern Senegalès està fent grans esforços per augmentar l'escolarització al país, i com que no pot trobar nous mestres està promocionant el voluntariat i facilitant la iniciativa privada. Això també es pot percebre en aquesta regió.

En aquesta zona només existeixen dos centres d'ensenyament secundari, Sokone i Toubakouta. El centre de Sokone té les seves classes doblades, mentre que la Toubakouta, que només té tres anys d'història, els alumnes són molt pocs a causa de la dificultat que tenen per trobar un lloc d'acollida.

A la zona hi ha un "Centre de Formació Agrícola", però te vocació nacional, atès que els seus alumnes (entre 15 i 20) provenen d'altres sectors del país, i té molt poc impacte a la comarca.

Habitatge i infraestructures:

La majoria dels habitants de la comarca viuen en cabanes de fang i palla. La casa familiar consisteix en un conjunt de cases "cabanes", reunides al voltant d'un espai limitat per una tanca de canyes de mill. Als pobles no hi ha electricitat ni aigua corrent.

Per Toubakouta hi passa la xarxa d'electrificació, però només alguns funcionaris i els hotels se'n subministren. Hi ha fonts públiques i s'està portant l'aigua als patis de les cases. Allí la major part de les cases estan cobertes de plaques de zinc, i les parets protegides amb una capa de calç o de ciment.

4.5. Projectes de desenvolupament en marxa

Al llarg d'alguns anys la Cooperació Alemanya va introduir un important projecte de plantació d'anacards, arbre del qual s'exporta l'ametlla del fruit, i el tronc serveix per a llenya per a les cases. Actualment, aquesta cooperació ha desaparegut, i els camperols no són gaire fidels a la filosofia del projecte perquè necessiten les terres per als cultius extensius i perquè no tenen les facilitats de la cooperació, tanques protectores i planter gratuït.

La Cooperació japonesa també va ajudar a crear un centre de pesca, proporcionant embarcacions i equips a la població. Actualment existeix només com un centre de recepció del peix per facilitar la comercialització.

Actualment la Cooperació alemanya està portant a terme un projecte de recolzament institucional a les organitzacions rurals (associacions de grups d'agricultors, ...).

A Sokone, i per a tots els joves del municipi i de Niombató, s'ha creat l'Associació A.FO.DE.J., que han de treballar el projecte de la seva formació i desenvolupament mitjançant la promoció del voluntariat i la concepció i realització de projecte de formació i d'inserció.

5. MARC GENERAL , ORIGEN DEL PROJECTE

5.1. Problemes/necessitats que generen el projecte

Cal assenyalar especialment alguns aspectes de la vida social i material de la població en els quals el projecte que es proposa té implicació:

L'estructura familiar:

L'alt índex de natalitat i l'estructura familiar musulmana constitueixen dos aspectes sociològics importants que condicionen la vida i el desenvolupament de la població en general i dels més petits en particular.

La comarca té un gran nombre de joves i infants, molts d'ells, especialment en l'època seca, estan sense cap tipus d'ocupació, i dels més petits, fins hi tot n'hi ha d'abandonats. Les famílies són totes molt nombroses a causa de la mentalitat tradicional i sobretot a causa del sistema polígam familiar. Generalment el pare de família no té gaire preocupació pel manteniment i educació dels seus nombrosos fills, en part a causa dels escassos recursos econòmics, però també a causa de la seva mentalitat i formació tradicional que els impulsa a confiar els seus fills al "marabou", líder religiós, per tal que aquest se'n faci càrrec, seran els seus "talibés", criats i pidolaires.

L'analfabetisme:

En aquest sector del país els analfabets deuen superar el 75% de la població, essent en el Senegal més del 57% en els homes i del 77% en les dones. Aquest analfabetisme és una de les causes del poc interès que tenen fins ara els majors per fer instruir als seus fills. Tot i que s'estan introduint programes nacionals d'alfabetització d'adults, en especial per a les dones en aquests últims anys, en aquesta comarca els grups organitzats encara són pocs.

El sistema escolar tradicional oficial:

És un sistema copiat del francès, el qual orienta en la pràctica els escolars cap a futures ocupacions majoritàriament administratives. Amb aquest sistema la integració dels nens i joves al sector primari es fa difícil, ja que els seus mòduls de formació no són adaptats a la realitat rural i a les necessitats més urgents del país, que demanen incrementar la productivitat per arribar a aconseguir l'autosuficiència alimentària.

S'estan fent intents d'adaptació, però fins ara només es tracta d'experiències més aviat aïllades. Noves orientacions proposen organitzar a les escoles "el projecte escola", que són petites activitats productives pròpies de l'ambient on està implantat el centre. Aquest projecte ha de facilitar l'ensenyament amb activitats pràctiques que conviden a l'alumne a integrar-se millor dins el seu medi natural, a valorar-lo i fer-lo desenvolupar. Però l'organització i l'adaptació d'aquestes activitats al sistema escolar natural actual a nivell nacional, regional i fins hi tot local és massa cara; suposa una inversió impossible per a l'estat i una preparació del professorat costosa i inexistent encara avui.

L'escassetat d'establiments escolars d'ensenyament secundari és molt notable; en tota aquesta zona geogràfica només hi ha dos centres d'ensenyança mitjana oficial; un d'ells, el de Toubakouta, té molts pocs alumnes a causa de la falta de condicions a la localitat per acollir els nens i les nenes que viuen als petits pobles del voltant. No es tracta només d'una qüestió ètnica, que hi és, sinó sobretot de mitjans materials de les famílies per allotjar més persones a les seves cases. A més, les condicions que hi ha en elles per estudiar convingudament no són ni de bon tros molt favorables.

La capacitat i formació tècnica:

L'aprenentatge al treball manual, sobretot a l'agrícola, i també d'altres oficis és també aquí gairebé inexistent.

Tal com s'ha dit en línies anteriors, ni l'escola ni les altres estructures de formació beneficien l'autosuficiència manual d'aquells que estan destinats a viure al medi rural. La falta d'estructures d'aprenentatge manual afavoreixen l'augment de joves que es queden sense ocupació en acabar els estudis primaris i el primer cicle de secundària. De fet són molt nombrosos els que en acabar els estudis primaris deixen l'ambient escolar. En aquest sentit es diu que en tot el país només el 30% dels alumnes acaba amb èxit els estudis primaris, i d'aquests sols el 20% obtenen el títol de batxillerat.

Conseqüència de tot això és la presència a la comarca de molts joves sense ocupació, i la seva persistent emigració cap a ciutats més importants, on generalment la seva inactivitat és encara més gran, a causa de l'escassetat de llocs de treball. I el risc a la marginació i a la delinqüència també és considerable.

La promoció de la dona:

Els elements descrits anteriorment són encara més significatius en la dona, les nenes i les joves. De fet no solament la seva escolarització és molt per sota, sinó que la seva formació i promoció és generalment oblidada pels pares i per tots els adults.

La majoria de les nenes estan obligades des de molt petites a fer els treballs més durs de la casa, tenir cura dels germans més petits, anar a buscar llenya i aigua, cuinar, ... i/o són incitades en moltes ocasions a marxar de casa per trobar una feina a la ciutat.

A la comarca només hi ha dos petits centres de promoció i formació de noies, el de la Missió de Sokone, amb 65 alumnes, i el Toubakouta, amb menys de 20. Malgrat la prioritat que es dona avui en dia a la promoció de la dona, en aquesta comarca l'atenció que se'ls dona és molt deficient, gairebé inexistent.

L'autopromoció de la joventut:

A Sokone i en el Niombató no existeix cap estructura, ni cap associació destinada a organitzar i animar la joventut, ni per recolzar o coordinar les seves iniciatives i activitats.

Els nois i joves són bastant nombrosos pràcticament tot l'any a Sokone. Això es deu en primer lloc a l'existència del col·legi del primer cicle de secundària, però sobretot a l'emigració dels qui passen allà un temps buscant feina o s'instal·len a casa d'algun conegut o familiar esperant l'estació de les pluges per tornar al poble i poder treballar la terra.

Com a conseqüència de l'escassa formació rebuda per molts d'ells, que no han pogut accedir mai a l'escola o l'han deixada massa aviat, se'ls veu, en general, una gran despreocupació per la seva promoció i per poder sortir del seu estat actual d'indigent. A més, tampoc manifesten cap capacitat per organitzar-se i recolzar-se mútuament.

La manca de tot tipus d'estructures i activitats que els permetin de realitzar-se aquí els impulsa a cercar una millor situació a les grans ciutats, però en aquestes la desocupació i la marginalitat arriben a ser encara més grans.

Els joves més instruïts, molts d'ells mestres o funcionaris, no s'organitzen suficientment per afavorir l'animació de la joventut de Sokone i la comarca. De fet la majoria d'ells estan destinats a canviar de residència per afectació del servei i no tenen gaire interès per comprometre's en activitats de solidaritat i progressos per a la població autòctona. Per altra banda, també a ells, els manca una estructura ben organitzada i estable que els pugui ajudar a realitzar les seves possibles iniciatives.

És imprescindible que els joves prenguin consciència que han de ser ells mateixos els promotors del seu propi desenvolupament, tan moral i cultural com econòmic. Per això és necessari que compreguin la importància del voluntariat i s'hi comprometin. Per ajudar-los s'està tirant endavant el projecte dels joves de Sokone i Niombató que ha d'animar-los a formar-se per fer realitat les distintes activitats d'autopromoció i d'ajuda als altres, per aconseguir que es constitueixin en voluntaris responsables de l'alfabetització, de la reflexió i recerca d'ocupació, de la promoció de la dona, de l'escolarització dels més petits, ...

5.2. Projecte Marc (finalitats)

L'organització que presenta aquest projecte està treballant conjuntament amb l'associació de joves A.FO.DE.J., recentment creada a Sokone, en un projecte global, o pla general, d'assistència i promoció dels nens i joves de Sokone i del Niombató. Aquest "pla general" es proposa contribuir al millorament de la seva educació i formació, amb la finalitat d'afavorir la seva autopromoció i realització personal en el món rural dels qui en són fills, i capacitar-los millor per poder explotar eficaçment els seus recursos naturals.

Els objectius del Projecte Marc són:

1. Contribuir a la **sensibilització dels adults** per aconseguir que s'interessin més per l'educació i formació dels seus fills.
2. Afavorir **l'escolarització dels nens i joves** més abandonats a través de la promoció de les "escoles de pares" i "escoles comunitàries de base" en els petits pobles rurals.
3. Promoure **l'adaptació de l'ensenyament a la realitat del lloc**, introduint activitats manuals i productives com a suport pedagògic i com a font d'ingressos per al funcionament de les pròpies escoles.
4. Col·laborar amb la introducció de **l'ensenyament professional** a la zona mitjançant l'aprenentatge d'activitats manuals d'oficis útils per a la vida rural i el treball al camp.
5. Facilitar en el sector, **l'acollida de nens i joves estudiants** dels pobles del camp perquè puguin continuar estudiant en els llocs on es troben les escoles de secundària.
6. Afavorir l'educació i **formació post-escolar i para-escolar** dels joves, ajudant-los a seguir-se instruint per a la seva capacitació professional i per a la seva promoció i realització personal.
7. Intensificar l'interès i organitzar accions de cara a la **promoció i formació de la dona**, especialment en els petits pobles i per a les més joves.
8. Promoure el **voluntariat entre els joves** i organitzar-ne la formació per tal que puguin exercir correctament les funcions d'animadors i gestors d'activitats d'animació, formació i producció.

6. DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

6.1. Finalitat concreta del projecte

Aquest projecte desenvolupa l'objectiu número cinc del "Projecte Marc", que consisteix a facilitar la continuïtat en l'escolarització d'aquells nois i noies que havent acabat amb èxit els estudis primaris poden accedir a les escoles de secundària de l'Estat.

Com ja s'ha anat explicant, aquests alumnes provenen dels pobles de la zona geogràfica del Niombató (30 quilòmetres de radi aproximadament). A Sokone i Toubakouta han de poder trobar famílies que els vulguin acollir, tasca molt difícil, perquè les famílies d'aquestes dues grans poblacions no tenen ni suficients recursos econòmics per sustentar-los, ni condicions materials que puguin garantir l'allotjament digne i un treball escolar satisfactori. Per altra banda, pocs estudiants dels qui provenen del camp tenen familiars propers a la ciutat, ja que la majoria d'ells són de famílies emigrants d'altres indrets del país. A més, existeix també la diferenciació ètnica que condiciona realment l'establiment de relacions franques i desinteressades entre famílies.

Però, a més, com s'exposa en els objectius concrets dels projecte, aquest també coincideix amb els aspectes del Projecte Marc, per exemple en els punts:

- a. Afavorir l'interès i la intervenció dels pares en la formació escolar i l'educació dels seus fills.
- b. Ajudar en l'escolarització de les noies i els nois del camp, especialment d'aquells que tenen aptituds, voluntat i possibilitats intel·lectuals satisfactòries per seguir endavant.
- c. Desenvolupar l'esperit de col·laboració i d'ajut mutu entre els joves estudiants, i també el seu interès per a l'autoformació i promoció.
- d. Responsabilitzar les noies i nois en l'autogestió dels recursos disponibles per desenvolupar convenientment la seva vida d'estudiant.
- e. Exercitar als estudiants en les activitats educatives extraescolars, i de formació complementària durant tot l'any.
- f. Facilitar la intervenció dels joves, amb esperit voluntarios, en activitats educatives per als més petits en període extraescolar.

6.2. Objectius del projecte

Organització d'un centre educatiu i residencial per a noies i nois

La seva funció ha de ser:

- C. Durant el període escolar: residència per a noies i nois que necessiten desplaçar-se des del seu poble per assistir al centre de formació secundària de Toubakouta, i no poden residir amb les famílies de la població.
- D. Durant el període d'inactivitat escolar: centre d'organització d'activitats educatives de base per a nens i joves, com colònies, escoles i tallers d'estiu, sessions culturals i trobades.

A. RESIDÈNCIA ESCOLAR:

El centre ha d'acollir uns 80 estudiants, noies i nois. Estaran distribuïts en grups, com petites famílies autònomes, d'entre 10 i 14. Es procurarà que dins de cada grup, tots provinquin d'un mateix poble. També hi haurà una sala comuna per a l'estudi i una altra d'esbarjo.

Cada grup de residents portarà la gestió dels seus propis recursos: alimentació, neteja, ... S'establirà un reglament interior comú que reguli el comportament personal i el funcionament dels grups, regulant, a la vegada, la distribució del temps: treball acadèmic, activitat manual, esport, temps lliure i els altres aspectes de l'organització del centre.

S'organitzaran en el propi centre activitats productives, per a la formació pràctica dels propis joves i per tal de poder obtenir alguns ingressos que puguin ajudar al manteniment del centre i facilitar la participació de les famílies.

El consell de residents, constituït per representants de cada curs i dels grups, ajudats per un monitor farà respectar les disposicions adoptades en el reglament interior i organitzarà les activitats del centre, també afavorirà les bones relacions entre els residents, entre ells i les seves famílies i els seus professors.

Els pares s'organitzaran per ajudar al manteniment dels seus fills residents. Cada grup disposarà d'un racó per a la cuina, de manera que ells mateixos, amb l'ajut d'algun familiar puguin cuinar i fer-se el menjar.

El comitè de direcció del centre, compost pel responsable del projecte, els monitors, els representants dels pares i els representants dels residents o alumnes, establirà el reglament del centre, la seva constant actualització i determinarà la participació de les famílies, si és que aquesta és possible.

B. CENTRE D'ACTIVITATS EDUCATIVES:

Durant el període d'inactivitat escolar s'organitzaran en el centre **activitats educatives i de formació per als nens i joves de la comarca**, i també podrà acollir colònies de nens d'altres llocs del país.

A les facilitats que ofereixen aquestes estructures per organitzar activitats, se'ls hi ha de sumar la disponibilitat de "**l'Associació de joves voluntaris per a la formació i educació dels nens i joves de Niombató**", que s'ha posat en marxa amb el Projecte Marc, i que se'n podrà responsabilitzar del funcionament.

Per altra banda, aquest lloc presenta totes les característiques necessàries per organitzar aquestes activitats de "comunitat educativa de base", medi rural, fàcil accés, proximitat d'un braç de mar, possibilitat d'aigua potable i electricitat, ...

Finalment, l'organització d'aquestes activitats per a grups organitzats de la capital, Dakar, i d'altres ciutats del país, poden constituir una **font d'ingressos econòmics** per al manteniment del centre i el seu funcionament com a residència escolar i centre educatiu especial.

6.3. Mitjans i Recursos necessaris

Centre residència:

Materials	1a. fase	2a. fase	3a. fase	total
Terreny: com a mínim 1 hectàrea	1			1
Construccions: Tanca de 400 metres		1		1
Edificis: cases - dormitoris	2	2	2	6
Sales d'estudi	1		1	2
Sala comuna		1		1
Sanitaris	1/2		1/2	1
(doble) Cuines/rebost	1	1	1	3
Consergeria/direcció	1			1
Reserva d'aigua: dipòsit	1			1
pou	1			1
Estenedor	1	1	1	3
Equip/mobiliari Dormitoris: Lliteres	14	14	14	42
Armaris	4	4	4	12
Penjadors	28	28	28	84
Sanitaris: dutxes	4	4	4	12
Cuines/rebost: Llits	2	2	2	6
Cadires	2	2	2	6
Tamborets	29	29	29	87
Armari	2	2	2	6
Prestatgeries	2	2	2	6
Equips de cuina	2	2	2	6
Sales d'estudi: Taules	14	14	14	42
Cadires	28	28	28	80
Pissarra	1		1	2
Taquilles	1		1	2
Sala comuna: Bancs			30	30
Taules			6	6
Cadires			6	6
Armaris			2	2

Prestatgeries			2	2
Taula ping-pong			1	1
Material recreatiu	1		1	2
Material audiovisual			1	1
Material de biblioteca			1	1
Sanitaris: wc	1		1	2
Consergeria/direcció: Taula	1			1
Cadires	2			2
Llit	1			1
Armari	1			1
Prestatgeria	1			1
Dutxa	1			1

Financers:

Dossiers administratius
 Recursos per a primeres despeses de funcionament
 Instal·lació d'aigua i electricitat

Humans:

Un monitor - responsable

Per a les activitats pràctiques i productives:

Materials:

Construccions:

- Tanca
- Nau de producció animal

Equip:

- Per a la nau de producció animal
- Agrícola

Financers:

Condicionament de la parcel·la de producció

Funcionament:

- Electricitat, aigua, ... per al primer any
- Primer lot d'animals i plantes
- Altres factors de producció

Humans:

Assessor tècnic
 Residents

Per a les activitats socio-educatives:

Financers:

Funcionament primera activitat

-

Humans:

Joves de l'A.FO.DE.J., educadors
 Joves i nens

6.4. Temps i calendari d'execució

La construcció i organització d'aquest centre és d'una certa envergadura, per la qual cosa es proposa una execució esglaonada i progressiva. Es preveuen tres fases en la construcció. De la mateixa manera, les activitats extraescolars es podran organitzar també de manera progressiva.

De tota manera, per a la programació d'activitats educatives (de comunitats de base) seria interessant que el Centre tingués el màxim de capacitat possible des del primer moment. Es pot realitzar la construcció de tot el complex i tenir-lo a punt per al curs següent.

6.5 Beneficiaris

Directes:

- ✓ Els joves estudiants dels pobles de la regió de Niombató que durant l'any hauran de estar allotjats.
- ✓ Els joves i nens que prendran part en les activitats organitzades en el centre durant els períodes extra-escolars. Aquests seran preferentment de la zona del Niombató, però també d'altres indrets del país.
- ✓ A més, es podran beneficiar del Centre moltes entitats que organitzen cursos de formació per a joves; per exemple: alfabetitzadors, monitors de "comunitats educatives de base".
- ✓ El mateixos joves voluntaris seran també beneficiaris, en el sentit que seran les primeres persones a les quals es dirigirà l'ajut i l'activitat formativa i de promoció del Centre.

El nombre de beneficiaris directes serà d'uns 80 residents durant el curs escolar. En el període extraescolar dependrà de les activitats que es puguin tirar endavant per part d'organitzacions de la zona. Podria donar cabuda a quatre organitzacions amb 80 nois i noies cadascuna, però si es dones el cas, es podria habilitar una de les sales d'estudi com a dormitori per a alguns nens més.

Indirectes:

- ✓ El Centre també beneficiarà la població de Toubakouta, atès que ha de ser un lloc d'irradiació d'activitat cultural i de promoció de la persona.
- ✓ El centres escolars de la població, que veuran incrementar el seu nombre d'alumnes.
- ✓ També els pares i la població que envii els seus fills i filles al Centre, atès que aquests aportaran a les seves famílies els valors positius del coneixement i de la formació rebuda en el Centre.
- ✓ **En el cas de les noies.** En els beneficiaris, tant com a residents, com en les altres activitats que es puguin organitzar en el Centre, es tindrà especial atenció amb les noies, atès que són les menys afavorides en el camp cultural i escolar.

6.6 Participació local (dels beneficiaris):

En les reunions de reflexió del "Comitè de l'Acció Social" sobre la situació de la joventut del sector hi ha assistit sempre joves de Sokone i d'altres pobles. Amb la seva participació, s'ha anat dibuixant la proposta del "Projecte Marc" com a solució per afrontar els seus problemes. Entre aquests problemes hi ha el de l'acollida dels joves estudiants de la "brousse" en les localitats on s'hi troben els establiments escolars de secundària.

Per a la concepció d'aquest subprojecte, s'han tingut en compte certes experiències existents anteriorment a Sokone, en el qual la "Missió" te organitzat ja un centre d'acollida d'escolars.

Les autoritats locals també han vist amb bons ulls el projecte, és per això que han cedit a la "Missió" una parcel·la d'una hectàrea per a la seva implantació. A més, la població de

Toubakouta intervindrà en la realització del projecte aportant mà d'obra en la construcció i altres finalitats materials i administratives.

De la mateixa manera, els pares dels alumnes, en la mesura de les seves possibilitats, hauran d'implicar-se en l'elaboració del Reglament del Centre i col·laborant en el finançament del seu funcionament.

6.7 Pressupost: (previsió en francs CFA)

S'acompanya pressupost detallat a l'annex primer, a continuació es fa un resum d'aquest expressat en la moneda local, francs CFA, i també en euros, moneda d'aquí. El pressupost detallat figura també en pessetes, moneda oficial en el moment de redactar el projecte.

Concepte	Francs CFA	Euros	Pessetes
Per a la construcció i equipament del Centre Residència	83.307.000	127.778,53	21.260.558
Posta en marxa del Centre Residència	2.700.000	4.141,33	689.060
Per a les activitats pràctiques i productives	5.370.000	8.236,65	1.370.463
Per les activitats socio-educatives	1.700.000	2.607,51	433.852
Total cost del Projecte	93.077.000	142.764,02	23.753.934
APORTACIÓ LOCAL al Projecte	6.150.000	9.433,04	1.569.525
TOTAL COOPERACIÓ I SOLIDARITAT INTERNACIONAL	86.927.000	133.330,98	22.184.409

7. VIABILITAT

7.1 Sociocultural

El projecte és esperat per les famílies que tenen fills estudiants de primer curs de cicle secundari. També per la direcció i pel grup de professors del CEM de Toubakouta que veuen en el Centre el mitjà més eficaç, per ara, de possibilitar que els joves vagin a la seva escola i puguin aconseguir uns nivells d'aprenentatge més grans, més d'acord amb les previsions que s'han fet.

La població de Toubakouta espera també que el Centre porti animació social i cultural a la localitat. Tota la zona considera necessari un centre d'acollida per organitzar trobades formatives per a joves i nens. Les iniciatives no hi manquen, i la joventut disponible tampoc.

També les autoritats locals han donat la seva aprovació al projecte, i han donat tota mena de facilitats per trobar l'espai necessari per a la construcció del Centre.

7.2. Tècnica

Primera fase: de sensibilització, construcció del Centre i organització

Sensibilització:

S'ha fet i s'està fent a tots els nivells, atès que la implicació de tota la població ha de ser real. En aquest sentit s'ha contactat (com ja s'ha dit abans) amb les autoritats competents i l'associació de joves que podran ajudar en les activitats del Centre.

Organització:

Ja s'ha parlat de l'organització oficial que s'està posant en marxa. El Centre serà reconegut oficialment, tindrà el seu reglament de funcionament i estarà dirigit per un comitè director. En aquest sentit cal dir que es disposa d'una certa experiència, atès que el sol·licitant dirigeixi un altre Centre a Sokone i ha participat en la creació de l'associació de joves d'aquesta localitat.

Construcció:

El sol·licitant, també en aquest aspecte té experiència per haver construït durant els darrers 20 anys molts edificis de certa importància: construccions agrícoles, escoles, centres d'acollida, ... Per altra banda, en el sector hi ha mà d'obra suficientment competent per realitzar els treballs de construcció.

Segona fase: Després de la subvenció

Cal recordar que algunes de les activitats que es volen promocionar ja s'estan fent en el Centre de Sokone: Centre Residència, activitats de "comunitats educatives de base", ... L'organització dels pares i la redacció del reglament del Centre facilitaràn la seva posada en marxa i posterior funcionament.

Pel que fa a les activitats extraescolars, aquestes s'aniran organitzant paulatinament. Ja existeixen experiències realitzades amb joves voluntaris prou capacitats, garantia de la futura viabilitat del projecte, que es recolza, en gran part, en aquest voluntariat de joves.

7.2. Econòmica

Autosuficiència:

El Centre haurà de ser autosuficient econòmicament a partir de les aportacions d'aquelles famílies que estiguin en condicions de fer-les, de les activitats que es puguin organitzar durant el període extraescolar i a través de **les beques que es puguin sol·licitar a l'exterior**.

Terrenys i permisos administratius:

Els terrenys on es construirà el Centre han estat cedits (com ja s'ha dit anteriorment) pel municipi de Toubakouta, i seran parcel·les propietat de l'organització que presenta el projecte.

També existeix un acord amb el municipi pel que fa a la construcció del Centre. El projecte ha estat presentat, com a proposició, al Consell Municipal; queda per aprovar tècnicament els plànols d'emplaçament i construcció d'edificis, que encara no s'ha presentat.